

добро да ни стори. А зашто то въ тойзи видъ гледамы всегда благодаримъ, съ него ся пишжтъ и кога то благославямы нѣкого за пряздника му, или ся шигувамы за забава и проч.; и тѣй на тойзи видъ Карактери тѣ му сж, Хвалебный, Возхвалителный, (ѡ противныа нему е Порипателный), Благодарителный, Желателный, Домашный, Ироническій (Вышеподсмѣвателный). Возхваленіе е дауцѣнявамы сички тѣ добри дѣла, воля, и добрини съ слова добри и пріятни. А Похвала става за едно дѣло добро; много пжти нѣкой злый струва едно добро, и само за то ся похвалява: но никоги той не ся возхвалява; а благій, и ся хвали за всяко нѣгово добро дѣло, и ся возхвалява за сички тѣ.

А. ХВАЛЕБНЫЙ.

233-о. Пріятель на добродѣтель та ся чите, и кой то ѡ струва, и кой то ся радва, като гледа други тѣ чи ѡ струвать. Кога то чюемъ чи нѣкой нашъ пріятель е сторилъ нѣкое добро, треба да го вознаграждавамы съ похвала, между кое то ся показва и радость та ни; што то, като почитамы него, и ни ся показвамы достопочтени, и доброжелатели, што то таково то писмо го подканя и на други добры работы. А ако не му пишемъ съ време, и него истудявамы, и насъ си показвамы, чи не ся благодаримъ на достопочтени тѣ, и добродѣтели тѣ дѣла.

234-о. А хвалятъ ся чички тѣ нравственни дѣла, или кои то ставать съ нравственно намѣреніе, н. п. кога то избавя нѣкой робы, спомага на челоуѣколюбиви и общи полезни дѣла, показва прилѣжаніе за онова дѣло, кое то ся повѣрили нему, кога то успѣва въ нѣкое Художество, н. п. въ статуя, иконы, стихотворенія, списанія, домове, дрехи, и проч.; изреченіе да ся научи художество,